

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะอัตมโนทัศน์ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับตน (Self - Concept) ของเยาวชนที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวนอาทิตย์ โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวนอาทิตย์ ระหว่างกลุ่มเพศชาย - หญิง และระหว่างกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ - สังคมต่างระดับกัน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้คือ นักเรียนที่ศึกษาในระดับชั้นปลาย (เทียบเท่ามัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๑ - ๓) ของโรงเรียนพุทธศาสนาวนอาทิตย์ ๓ แห่งคือ โรงเรียนพุทธศาสนาวนอาทิตย์วัดมหาธาตุ, โรงเรียนพุทธศาสนาวนอาทิตย์วัดเบญจมบพิตร และโรงเรียนพุทธศาสนาวนอาทิตย์วัดบวรนิเวศวิหาร จำนวน ๑๒๐ คน เป็นชาย ๖๐ คน, หญิง ๖๐ คน และนักเรียนที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ของโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษา ๓ แห่งคือ โรงเรียนยานนาวาสวัสดิ์วิทยาคม, โรงเรียนกุนนทีราชสุทธธรรมวิทยาลัย และโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน ๑๒๐ คน เป็นชาย ๖๐ คน, หญิง ๖๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแปลและเรียบเรียงคำเป็นฉบับภาษาไทยใหม่ โดยให้คงรูปความ

หมายเหตุของ เพียร์สและแฮร์ริส (Piers - Harris) ชื่อว่า (The Piers - Harris Children's Self - Concept Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น ๗ องค์ประกอบ ที่เกี่ยวกับตน ในองค์ประกอบแรกถามถึงความนึกคิดเกี่ยวกับตนด้านพฤติกรรม (๒) เกี่ยวกับด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน (๓) เกี่ยวกับด้านรูปร่างและบุคลิกลักษณะภายนอก (๔) เกี่ยวกับด้านความวิตกกังวล (๕) เกี่ยวกับด้านความเป็นคนน่านิยมนอก (๖) เกี่ยวกับด้านความสุขความพอใจและ (๗) เกี่ยวกับด้านที่เป็นส่วนรวมซึ่งรวมเอาลักษณะทั้ง ๖ องค์ประกอบด้วยกัน และนอกนั้นยังได้หาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยวิธีการหาความมั่นคงภายใน (Internal Consistency) ใช้สูตรคำนวณของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน สูตร ๒๑. (Kuder - Richardson Formula 21) ได้ค่าความเชื่อถือได้ .๘๑ และค่าความตรงของการแปล .๘๖

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดความนึกคิดเกี่ยวกับตนฉบับภาษาไทยที่แปลแล้วรวมทุก ๆ องค์ประกอบซึ่งมีจำนวน ๘๐ ข้อความ ถามถึงลักษณะตนเองว่าเป็นจริงหรือไม่เป็น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตอบ ๒๔๐ คนแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มเยาวชนที่ศึกษาและเยาวชนที่ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวัดอาทิตย์ กลุ่มละ ๑๒๐ คน นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนทั้งหมด และแยกแต่ละองค์ประกอบ แล้วจึงนำมาหาค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างแต่ละด้าน ถ้าหากมีความแตกต่างกันก็นำมาวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวน F - test (2 / 2 / 2 factorial Design) เพื่อหาความแตกต่างเชิงสถิติที่มีความแตกต่างกันจริงหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

๑. ในลักษณะที่เกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ของเยาวชนที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธ-

ศาสนาวันอาทิตย์พบวาคำกว่าและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เมื่อเปรียบเทียบกับอัตมโนทัศน์ของเยาวชนที่ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ โดยเฉพาะในลักษณะที่เกี่ยวกับค่านูรูปรางภายนอกและบุคคลิกลักษณะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนค่านองคประกอบอื่นไม่แตกต่างกัน

๒. ในลักษณะที่เกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ของเยาวชนทั้งที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์และเยาวชนที่ไม่ได้ศึกษาระหว่างกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมต่างกัน พบว่าในส่วนรวมแล้วมีอัตมโนทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และเมื่อเปรียบเทียบในองคประกอบแต่ละด้านของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม พบว่ากลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมระดับกลาง มีอัตมโนทัศน์สูงกว่าและแตกต่างจากกลุ่มเยาวชนที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมระดับต่ำ ในลักษณะที่เกี่ยวกับสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน, ค่านเกี่ยวกับรูปรางภายนอกและบุคคลิกลักษณะ, ค่านความเป็นคนน่านิยม นอกนั้นพบว่าไม่แตกต่างกันเลย

๓. ในลักษณะที่เกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ของเยาวชนที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ระหว่างเพศชาย - หญิง พบว่ามีอัตมโนทัศน์เกี่ยวกับด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันและก็เช่นเดียวกันกับกลุ่มเยาวชนที่ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ระหว่างเพศก็พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในลักษณะที่เกี่ยวกับด้านต่าง ๆ เกือบทุกด้าน ยกเว้นที่เกี่ยวกับค่านูรูปรางภายนอกและบุคคลิกลักษณะ เท่านั้นที่มีความแตกต่างกันจริงระหว่างเยาวชนเพศชาย - หญิง

ข้อเสนอแนะ

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของต่างประเทศแต่วิธีการเดียวกัน ดังนั้นควรจะดัดแปลงโดยวิธีการอื่น ๆ บางสำหรับ

การวิจัยในครั้งต่อไป รวมทั้งการหาความแม่นยำด้วยวิธีการอื่น ๆ ด้วยเพื่อความ
เชื่อถือได้สูง

๒. ควรจะมีการศึกษาถึงปัญหาในด้านต่าง ๆ ระหว่างเยาวชนที่ศึกษาและ
ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนวันอาทิตย์โดยการสร้างแบบทดสอบแบบอื่น

๓. ถ้าหากจะเป็นการดีสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปเกี่ยวกับเรื่องนี้ ควรจะ
ได้มีการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความนึกคิดเกี่ยวกับตนใหม่มาก เช่น ระดับ
สติปัญญา, การดูแลเลี้ยงดู เพื่อจะได้ผลการวิจัยเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้นและมีความ
สมบูรณ์ขึ้น

๔. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนา
วันอาทิตย์ในระดับปีการศึกษาแรกคือก่อนได้รับการศึกษาในโรงเรียน กับกลุ่มเยาวชน
ที่ศึกษาหลังจากจบการศึกษาไปแล้ว เพื่อความแตกต่างของการเล่าเรียนพุทธศาสนาว่า
มีต่อตนเองของเยาวชนหรือไม่

๕. ในการวิจัยต่อไปควรจะได้ควบคุมระดับฐานะเศรษฐกิจ-สังคม โดยคำนึง
ถึง เกณฑ์กลางและรวมทั้งพิจารณาถึงจำนวนสมาชิกภายในครอบครัวควบคู่ไปด้วย